

KAMPEN MOD SORTSYNET

Titel: OPTIMISTEN, Kampen mod sortsynet

Undertitel: En handlekraftig fortælling om viljen til at vælge den optimistisk vej

Forfatter: Henrik Mathiasen

Sprog: Dansk

Forlag: Optimisten ApS

ISBN: 978-87-997660-2-4

Sider: 112

I en tid og verden, hvor det at være Optimist kan blive sat på en hård prøve, er emnet nok så relevant. Efter at have læst bogen, er jeg ikke sikker på, hvem der er målgruppen eller hvilken genre, den tilhører. Men jeg lander nok på, at det er en selvhjælps-bog, hvis man synes, man er omgivet af brok og besvær i sit liv.

Hovedbudskabet i bogen er, at både Optimisten og Pessimisten anerkender problemer og modgang, men Optimisten gør noget ved det. Optimisten er en person, der i livsopfattelse ligger mellem Jubel-optimist og Pessimist.

Bogen består af 9 kapitler, der hver afsluttes med en opsummering af levere regler. Bagest findes et Executive Summary, som kan bruges som guide, hvis man hellere vil plukke i teksterne. Ønsker man at dykke ned i kildehenvisninger ift. forfatterens udsagn om videnskabelige positive resultaterne ved at være Optimist, så må man selv Google videre via noterne bagest i bogen.

Handlingen er bygget op omkring en række anekdoter, for at hjælpe læseren til at huske pointerne bedre. Rammen om anekdoterne, foregår gennem en fiktiv fortæller, Jack Taylor, som er TV vært for et program, der hedder Optimisten, hvor gæsterne fortæller om deres åbenbaringer ved at blive optimister.

Jacks præmis er, at vi alle bestemmer 100 %, om vi vil være optimister eller ej, og bogen berører også, hvordan Optimisten spiller en rolle ift. ledelse vs. management og selvtillid vs. selvværd. Der er f.eks. en anekdote, der skal illustrere, at man kan klare hvad som helst, herunder livstruende situationer, hvis man er Optimist. Den præmis, må læseren selv tage stilling til. Jeg har aldrig brudt mig om den.

Personligt, er jeg ikke fanget af fortælleformen gennem Jack Taylor. Jeg synes, det bliver "corny", og jeg kan ikke læse om beskrivelsen af publikums begejstring og betagethed af Jack og hans gæsters fortællinger, uden at få en følelse af, at der er lidt kult-stemning over det.

På den positive side, hæftede jeg mig ved et afsnit, der handler om at tage sine nære relationer op til overvejelse. Hvordan ønsker man at være overfor en given person? Og, om nødvendigt, ændre adfærd i fremtiden ud fra betragtningen om, at fortiden ikke kan laves om. Også kapitel 8, omkring medarbejder sikkerhed og trivsel på jobbet fandt jeg interessant. Og sådan kan alle læsere af bogen sikkert finde nogle guldgruber, der rammer en og giver mening.

Men i en tid, hvor DEI (Diversity, Equity og Inclusion) er en vigtig del af mange virksomheders strategi og tankegang, der savner jeg, at bogen henviser til flere typer af rollemodeller og anekdoter, som afspejler en mere divers og tidssvarende palette. Som inspiration kunne jeg i flæng nævne f.eks. Elise Sørensen, Frederikke Antonie Schmidt, Malala Yousafzai, Svetlana Tikhonovskaja, og mange, mange flere.